Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΓΟΡΑ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ Ν.Α. ΕΥΡΩΠΗΣ

Τόσο εκ μέρους του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου μας, κ. Παναγιώτη Αθανασόπουλου, όσο και εκ μέρους όλης της Διοίκησης και των εργαζομένων της Ανώνυμης Εταιρείας Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τους διοργανωτές αυτού του Συνεδρίου για την εξαιρετική τιμή που μας επιφύλαξαν με την πρόσκλησή τους να συμμετάσχουμε στο Συνέδριο. Θα μπορέσουμε έτσι να είμαστε μεταξύ εκείνων που με τις σκέψεις και τις εμπειρίες τους θα συμβάλουν το διήμερο αυτό στην ανταλλαγή απόψεων και εξαγωγή συμπερασμάτων για τη σημασία που έχει για τη διατήρηση της παγκόσμιας ισορροπίας η ανάπτυξη της Ενεργειακής Κοινότητας της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, στη δημιουργία της οποίας, όπως είναι γνωστό, η χώρα μας έπαιξε ένα ιδιαίτερα καθοριστικό ρόλο.

Η Συνθήκη της Ενεργειακής Κοινότητας της Ν.Α. Ευρώπης που τέθηκε σε εφαρμογή την 1^{η} Ιουλίου του 2006 δημιούργησε σε πρώτη φάση μία νέα αναδυόμενη αγορά ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου που περιλαμβάνει σήμερα τις 27 χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μία ομάδα άλλων γειτονικών της Ελλάδας χωρών όπως η Αλβανία, το Μαυροβούνιο, η Σερβία, η πΓΔΜ, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, η Κροατία και το υπό τον έλεγχο του ΟΗΕ Κοσσυφοπέδιο, χώρες που ακόμη και στο πρόσφατο ιστορικό παρελθόν τους σπαράχθηκαν από πολύνεκρες και καταστροφικές διενέξεις. Η προοπτική επέκτασης αυτής της αγοράς, σε επόμενα στάδια, και σε άλλα ενεργειακά προϊόντα και υποδομές καταδεικνύει, αν μη τι άλλο, την ειλικρινή πρόθεση όλων των συμβαλλομένων για επέκταση της συνεργασίας τους σε όλο το φάσμα των ενεργειακών τομέων.

Ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο της Συνθήκης της Ενεργειακής Κοινότητας της Ν.Α. Ευρώπης αποτελεί το γεγονός ότι η νομική βάση της Συνθήκης αυτής στηρίζεται στις αρχές του ‘‘κοινοτικού κεκτημένου’’. Το ‘‘κοινοτικό κεκτημένο’’ κατ’ αυτό τον τρόπο επεκτείνεται στη νέα προς ολοκλήρωση αγορά ηλεκτρισμού και δημιουργεί συνθήκες υγιούς, ελεύθερου ανταγωνισμού, ελαχιστοποιώντας τους πολιτικούς κινδύνους και αβεβαιότητες, ενώ ταυτόχρονα επιβάλλει το δέοντα σεβασμό σε αρχές και αξίες όπως είναι η ασφάλεια του εφοδιασμού και η προστασία του περιβάλλοντος. Οι κρατικές αρχές των χωρών της Συνθήκης, που δεν είναι μέλη της Ε.Ε., αναλαμβάνουν εντός τακτού χρονικού ορίζοντα να προσαρμόσουν τις τεχνικές προδιαγραφές των συστημάτων τους στις τεχνικές προδιαγραφές που ισχύουν για τον ενεργειακό τομέα της Ε.Ε. Η

υιοθέτηση αυτού του είδους υποχρεώσεων είναι προφανές ότι συντελεί καθοριστικά στην άρση όλων εκείνων των εμποδίων που καθιστούσαν ιδιαίτερα δυσχερή και χρονοβόρα τη διασύνδεση μέσων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και τον ενιαίο τρόπο αντιμετώπισης των καταναλωτών ανεξαρτήτως της γεωγραφικής θέσεώς τους.

Η καθιέρωση ενός υγιούς ελεύθερου ανταγωνισμού και η άρση των εμποδίων που δυσχεραίνουν τις διασυνοριακές συναλλαγές έχουν μεγάλη σημασία και για τη χώρα μας καθώς έτσι φαίνεται πλέον να αίρονται εκείνοι οι περιορισμοί που οι γεωπολιτικές εξελίξεις των τελευταίων ετών μας είχαν οδηγήσει σε μια μορφή "ενεργειακής περιθωριοποίησης" από την υπόλοιπη Ε.Ε. λόγω γεωγραφικής θέσης και καταστροφής των λίγων διασυνδετικών υποδομών που υπήρχαν με την υπόλοιπη Ευρώπη, αποτέλεσμα καταστροφικών συρράξεων στα Βαλκάνια κατά το πρόσφατο παρελθόν.

Τα θέματα των ενεργειακών επενδύσεων τόσο στον τομέα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας όσο και στον τομέα της διασυνοριακής μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας είναι πλέον όχι μόνο ενδεδειγμένο αλλά και εφικτό να αντιμετωπίζονται και πέραν των κλειστών συνόρων κάθε μιας εκ των συμβαλλομένων χωρών, μέσα δηλαδή στα ευρύτερα πλαίσια μιας περιφερειακής αγοράς που θα καλύπτει το σύνολο της Ν.Α. Ευρώπης. Μία τέτοια αντιμετώπιση ασφαλώς και θα αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση σύνθεσης του Ευρωπαϊκού οράματος για μία ενιαία αγορά ηλεκτρισμού προς όφελος της ανταγωνιστικότητας των Ευρωπαϊκών Επιχειρήσεων και προς όφελος όλων των Ευρωπαίων πολιτών.

Τα πρώτα βήματα προς την κατεύθυνση αυτή έχουν ήδη πραγματοποιηθεί. Εκπονούνται μελέτες, βάσει των οποίων θα ληφθούν αποφάσεις για την εκτέλεση Έργων, τόσο για την ηλεκτροπαραγωγή, όσο και για τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας που καλύπτουν ολόκληρη την περιοχή της Ν.Α. Ευρώπης. Θα σταθώ σήμερα και θα αναφερθώ ενδεικτικά στα συμπεράσματα μιας από αυτές. Τη μελέτη για επενδύσεις στον τομέα της ηλεκτροπαραγωγής (Generation Investment Study) που εκπονήθηκε το 2004 από τις PricewaterhouseCoopers και Atkins Int'l και την πρόσφατη αναθεώρησή αυτής από τη South East Europe Consultants Ltd. η οποία συμμετείχε και στην εκπόνηση της αρχικής μελέτης. Τόσο η αρχική αυτή μελέτη όσο και η αναθεώρησή της, που ολοκληρώθηκε στις 31.01.2007, εκπονήθηκαν για λογαριασμό της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Η μελέτη αυτή καθώς και η αναθεώρησή της εξετάζουν τα θέματα βέλτιστης ανάπτυξης της Παραγωγής και της Μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας στο χρονικό ορίζοντα 2005-2020 στις χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης που προσυπέγραψαν τη Συνθήκη της Ενεργειακής Κοινότητας της Ν.Α. Ευρώπης. Τότε που υπεγράφη η Συνθήκη η Ρουμανία και η Βουλγαρία

δεν ανήκαν ακόμη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και για το λόγο αυτό η αρχική μελέτη αλλά και η αναθεώρηση αυτής συμπεριλαμβάνουν και τις δύο αυτές χώρες. Η αρχική μελέτη, λαμβάνοντας υπόψη και τα δεδομένα του χρόνου εκπόνησής της, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η **ενοποιημένη** αντιμετώπιση επενδύσεων στην ηλεκτροπαραγωγή στις υπόψη χώρες θα είχε ως αποτέλεσμα εξοικονόμηση επενδυτικών πόρων της τάξεως των 3 Δις €, σε παρούσα αξία, λόγω μειωμένων αναγκών ανάπτυξης νέου ηλεκτροπαραγωγικού δυναμικού. Η μελέτη καταλήγει δηλαδή στο συμπέρασμα ότι θα επαρκούσε για την κάλυψη των αναγκών σε ηλεκτρική ενέργεια της εν λόγω αγοράς σε **ενοποιημένη** βάση η ανάπτυξη νέου ηλεκτροπαραγωγικού δυναμικού της τάξεως των 11 GW έναντι των 15,5 GW που θα απαιτείτο αν η κάθε χώρα προέβαινε σε επενδύσεις αποβλέπουσες να καλύψουν τις δικές της μόνο ανάγκες, εντός των στενών γεωγραφικών της ορίων.

Ως βάση αναφοράς για το έτος 2005 η αρχική μελέτη του 2004 ελάμβανε υπόψη εγκατεστημένο παραγωγικό δυναμικό 42.817 MW, παραγόμενη ενέργεια ίση με 167 TWh και φορτίο αιχμής 27.882 MW. Με λιγνιτικό παραγωγικό δυναμικό ίσο με το 30% του συνόλου, η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη κάλυπτε το 44,7% των αναγκών. Τα υδροηλεκτρικά εργοστάσια αντιπροσώπευαν το 42,6% της εγκατεστημένης ισχύος και κάλυπταν το 28,5% των αναγκών, ενώ τα πυρηνικά εργοστάσια αντιπροσώπευαν το 8,2% της εγκατεστημένης ισχύος και κάλυπταν το 14% των αναγκών.

Η εν λόγω αρχική μελέτη του 2004 κατέληγε σε ένα βασικό σενάριο ανάπτυξης ελάχιστου κόστους το οποίο προέβλεπε την προσθήκη μέχρι το 2020 του ακόλουθου νέου παραγωγικού δυναμικού:

- 4.200 MW από δέκα λιγνιτικές Μονάδες στο Κοσσυφοπέδιο (4x300 MW + 6x500 MW) εντασσόμενες τα έτη 2010 έως και 2020
- 700 MW από δύο λιγνιτικές Μονάδες στη Σερβία (Kolubara 1 & 2) εντασσόμενες τα έτη 2010-2011
- 670 MW από δύο λιγνιτικές Μονάδες στη Βουλγαρία (Maritsa East 1) εντασσόμενες το έτος 2009
- 1.360 MW από δύο πυρηνικές Μονάδες στη Ρουμανία (Cernavoda 2 & 3) εντασσόμενες τα έτη 2010 και 2013
- 960 MW από μία πυρηνική Μονάδα στη Βουλγαρία (Belene) εντασσόμενη το έτος 2017
- 400 MW από Μονάδες Συμπαραγωγής Ηλεκτρισμού & Θερμότητας στη Ρουμανία
- 3.000 MW από Μονάδες Συνδυασμένου Κύκλου Φυσικού Αερίου εντασσόμενες από το έτος 2012 έως και το 2020

Η συνολική καθαρή παρούσα αξία των επενδύσεων στο σύνολο του συστήματος και το κόστος λειτουργίας υπολογίσθηκε ίση με 33,761 Δις €. Εκ του ποσού αυτού οι επενδύσεις για την ανακαίνιση παλαιοτέρων θερμοηλεκτρικών μονάδων υπολογίσθηκαν ότι θα ανέλθουν σε 3,58 Δις €.

Για το έτος 2020 η μελέτη κατέληγε ότι το σύστημα θα διέθετε εγκατεστημένο παραγωγικό δυναμικό 49.682 MW που θα κάλυπτε ζήτηση 237 TWh με φορτίο αιχμής 38.049 MW. Η πρόβλεψη κατανομής του παραγωγικού δυναμικού και της παραγόμενης ενέργειας ήταν η ακόλουθη :

Τύπος Εργοστασίου Παραγωγής	**% Εγκ. Ισχύος**	**% Παραγωγής**
Λιγνιτικό	33,5	46,3
Ανθρακικό εγχώριου άνθρακα	3,8	4,4
Ανθρακικό εισαγόμενου άνθρακα	7,2	10,2
Πυρηνικό	10,1	14,8
Υδροηλεκτρικό	36,7	20,3
Φυσικού Αερίου	6,4	3,7
Λοιπά	2,3	0,3

Αξίζει να επισημανθεί ότι το σενάριο αυτό βασιζόταν σε τιμές πετρελαίου 23-26$/βαρέλι, τιμές φυσικού αερίου 97-107 €/1.000 Nm^3,τιμές λιγνίτη Κοσσυφοπεδίου 5,05€/ton και τιμές λιγνίτη Βουλγαρίας 7,17 €/ton. Το κόστος δικαιωμάτων CO_2 είχε ληφθεί ίσο με 6-10 €/ton, ενώ παραγωγικό δυναμικό ίσο με 11.574 MW θεωρήθηκε ότι επρόκειτο να αναβαθμισθεί προκειμένου να επεκταθεί η διάρκεια ζωής του και να ανακτηθούν η απόδοση και η αξιοπιστία του. Σημειώνεται, τέλος, ότι η αρχική μελέτη απέκλειε τη χρησιμοποίηση επιπλέον ποσοτήτων εισαγομένου άνθρακα στο ενεργειακό ισοζύγιο των εξεταζόμενων χωρών, για λόγους αξιοποίησης των εγχώριων ενεργειακών πόρων.

Οι δραστικές ανατιμήσεις του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, οι διακυμάνσεις της τιμής των δικαιωμάτων διοξειδίου του άνθρακα αλλά και η οριστικοποίηση των περιβαλλοντικών υποχρεώσεων Ρουμανίας και Βουλγαρίας, αποτέλεσμα των συμφωνιών σύνδεσης των δύο χωρών με την Ευρωπαϊκή Ένωση, οδήγησαν το έτος 2006 στην ανάγκη αναθεώρησης της αρχικής μελέτης, για τον ίδιο πάντα χρονικό ορίζοντα 2005-2020. Στην αναθεώρηση της μελέτης η τιμή του πετρελαίου θεωρήθηκε ίση με 52,7 $/βαρέλι το έτος 2005 μειούμενη σταδιακά στην τιμή 38,4 $/βαρέλι το έτος 2020. Η τιμή του φυσικού αερίου θεωρήθηκε ότι θα κυμαίνεται μεταξύ 146 - 206 €/1.000 Nm^3, ενώ για το λιγνίτη Κοσσυφοπεδίου και Βουλγαρίας τιμές ίσες με 7,5 €/ton και 8,9 €/ton θεωρήθηκαν περισσότερο αντιπροσωπευτικές. Η αυξημένη εισαγωγή λιθάνθρακα για

ηλεκτροπαραγωγή δεν αποκλείσθηκε και ως τιμή αυτού ελήφθη το ποσό των 49 - 55 $/ton.

Με τα νέα αυτά δεδομένα και λαμβάνοντας υπόψη όχι το μόνο το προβλεπόμενο αλλά και το αποδεδειγμένα συμφέρον να αναβαθμισθεί υφιστάμενο παραγωγικό δυναμικό, η αναθεώρηση της μελέτης κατέληγε ότι το παραγωγικό δυναμικό που θα συνέφερε να αναβαθμισθεί, αντί να αντικατασταθεί με νέο, περιορίσθηκε σε 9.361 MW και ότι η κάλυψη των υπό εξέταση χωρών σε ηλεκτρική ενέργεια θα μπορούσε να επιτευχθεί με την προσθήκη του ακόλουθου νέου παραγωγικού δυναμικού :

- 4.800 MW από δέκα λιγνιτικές Μονάδες στο Κοσσυφοπέδιο (6x300 MW + 6x500 MW) εντασσόμενες τα έτη 2012 έως και 2020
- 2.500 MW από πέντε ανθρακικές Μονάδες (5x500 MW) τροφοδοτούμενες με εισαγόμενο άνθρακα εντασσόμενες τα έτη 2013 έως και 2020
- 700 MW από δύο λιγνιτικές Μονάδες στη Σερβία (Kolubara 1 & 2) εντασσόμενες τα έτη 2010-2011
- 670 MW από δύο λιγνιτικές Μονάδες στη Βουλγαρία (Maritsa East 1) εντασσόμενες το έτος 2009
- 1.360 MW από δύο πυρηνικές Μονάδες στη Ρουμανία (Cernavoda 2 & 3) εντασσόμενες τα έτη 2007-2010
- 960 MW από μία πυρηνική Μονάδα στη Βουλγαρία (Belene) εντασσόμενη το έτος 2011
- 2.100 MW από πέντε Μονάδες Συνδυασμένου Κύκλου Φυσικού Αερίου (2x300 MW + 3x500 MW) εντασσόμενες μεταξύ των ετών 2010 έως και 2019
- 400 MW από Μονάδες Συμπαραγωγής Θερμότητας & Ηλεκτρισμού στη Ρουμανία εντασσόμενες τα έτη 2006-2010

Η συνολική καθαρή παρούσα αξία των επενδύσεων στο σύνολο του συστήματος υπολογίσθηκε ίση με 35,195 Δις €, και περιλαμβάνει επενδύσεις ύψους 4,906 Δις € για ανακαινίσεις παλαιοτέρων Θερμοηλεκτρικών Μονάδων, ενώ οι επενδύσεις για νέο παραγωγικό δυναμικό, συνολικής ισχύος 13 GW, περίπου ανέρχονται σε 11,842 Δις €. Εξακολουθεί δηλαδή και πάλι να υφίσταται όφελος 2,5 GW από την ενοποιημένη αντιμετώπιση της αγοράς, όφελος που ισοδυναμεί σε εξοικονόμηση επενδυτικών πόρων της τάξεως των 1,7 Δις €.

Η αναθεώρηση της μελέτης κατέληγε ότι το έτος 2020 το εγκατεστημένο ηλεκτροπαραγωγικό δυναμικό θα ανέλθει σε 48.995 MW καλύπτοντας και πάλι ζήτηση 237 TWh με φορτίο αιχμής 39.049 MW. Η πρόβλεψη

κατανομής του παραγωγικού δυναμικού και της παραγόμενης ενέργειας ήταν η ακόλουθη:

Τύπος Εργοστασίου Παραγωγής	**% Εγκ. Ισχύος**	**% Παραγωγής**
Λιγνιτικό	32,6	44,8
Ανθρακικό εγχώριου άνθρακα	2,8	3,3
Ανθρακικό εισαγόμενου άνθρακα	8,2	11,5
Πυρηνικό	10,3	14,8
Υδροηλεκτρικό	37,3	20,5
Φυσικού Αερίου	7,2	4,9
Λοιπά	1,8	0,2

Η μελέτη αυτή και η αναθεώρησή της πέραν των ανωτέρω βασικών σεναρίων εξετάζουν σε βάθος τις επιδράσεις διαφοροποίησης της τιμής των καυσίμων, μεταβολής της τιμής των δικαιωμάτων CO_2, την επίδραση που θα είχε η εισαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από τα βόρεια σύνορα της υπό εξέταση αγοράς της Ν.Α. Ευρώπης καθώς και η ανάπτυξη υδροηλεκτρικής παραγωγής ή άλλων μορφών ανανεώσιμων πηγών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Στη μελέτη και την αναθεώρησή της επισημαίνονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα τρία σημεία τα οποία θεωρώ σημαντικά :

- η υφιστάμενη υπερεπάρκεια εγκατεστημένης ισχύος στη Ρωσία και την Ουκρανία που θα επέτρεπε τη συνεχή τροφοδότηση των χωρών της αγοράς της Ν.Α. Ευρώπης με ισχύ 3.000 MW για τα έτη 2010-2014 και 5.000 MW από το 2015-2020,
- η επίδραση της ένταξης ΥΗΣ ισχύος 2112 MW στο δίκτυο, ως έργα πολλαπλού σκοπού,
- η επίδραση που θα είχε η αξιοποίηση του αιολικού δυναμικού των εξεταζόμενων χωρών, που μελέτη της Παγκόσμιας Τράπεζας το υπολογίζει ίσο με 6,4 GW, μόνο για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία.

Δεν γνωρίζω τους λόγους που η αρχική μελέτη αλλά και η αναθεώρησή της δεν συμπεριέλαβαν στην εξέταση των προοπτικών ανάπτυξης της ηλεκτροπαραγωγής στη Ν.Α. Ευρώπη στοιχεία και από Ελληνικό διασυνδεδεμένο σύστημα. Παραγωγικό δυναμικό της τάξεως των 11 GW, ζήτηση που ανήλθε το 2006 σε 55,5 TWh με αιχμή 10 GW περίπου, προοπτικές ανάπτυξης με ρυθμούς 2,5-3% περίπου ανά έτος και προοπτικές αναβάθμισης του υφιστάμενου παραγωγικού δυναμικού σε ποσοστό 20% τουλάχιστον, είναι βέβαιο ότι θα είχαν σημαντική επίδραση επί των αποτελεσμάτων, και οπωσδήποτε θα μπορούσαν επίσης να καταδείξουν και ενδεχόμενες συμφερότερες λύσεις για τις προοπτικές ανάπτυξης τόσο της ηλεκτροπαραγωγής στη χώρα μας όσο και στο σύνολο της Ν.Α. Ευρώπης.

Θα ήταν λοιπόν σκόπιμο στην επόμενη αναθεώρηση της μελέτης η περιφερειακή αγορά της Ν.Α Ευρώπης να εξετασθεί στο σύνολό της μέσα στα πλαίσια και των τελευταίων κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εξασφάλιση ανταγωνιστικότητας μέσα σε μία ενιαία αγορά ενέργειας, την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας για την προστασία του περιβάλλοντος και την επίτευξη ασφάλειας εφοδιασμού.

Η αξιοποίηση των πλούσιων ενεργειακών πηγών της περιοχής, όπως είναι για παράδειγμα ο λιγνίτης του Κοσσυφοπεδίου, πρέπει, πιστεύω να συνδυασθεί με την ανάπτυξη του πλούσιου αιολικού δυναμικού χωρών όπως η Ελλάδα, η Ρουμανία και η Βουλγαρία παράλληλα με την ανάπτυξη ενός διασυνδεδεμένου δικτύου ικανού να αντιμετωπίζει τη στοχαστικότητα της αιολικής ενέργειας. Με τον τρόπο αυτό οι στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης για επίτευξη υψηλών ποσοστών ηλεκτρικής ενέργειας προερχόμενης από ανανεώσιμες πηγές (20% το 2020) θα καταστούν ευκολότερα εφικτοί.

Η περαιτέρω ανάπτυξη λιγνιτικών εργοστασίων μπορεί να σχεδιασθεί με την προοπτική δυνατότητας δέσμευσης και αποθήκευσης του CO_2, έτσι ώστε να αξιοποιηθούν τα αποτελέσματα από τις πρώτες εφαρμογές αυτών των τεχνολογιών στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, τα οποία αναμένεται να είναι διαθέσιμα μετά το έτος 2015, όταν δώδεκα μονάδες παραγωγής μεγάλης ισχύος με τεχνολογία δέσμευσης και αποθήκευσης CO_2 θα έχουν ολοκληρωθεί.

Οι διαχειριστές των δικτύων των χωρών της Ν.Α. Ευρώπης θα πρέπει να συμφωνήσουν πάνω σ' ένα ενιαίο πρόγραμμα ανάπτυξης των διασυνδέσεων ολόκληρης της περιοχής και να μεριμνήσουν για την εφαρμογή μέτρων που θα διευκολύνουν τη ροή της ηλεκτρικής ενέργειας, θεσπίζοντας σταθερούς κανόνες και διαφανείς διαδικασίες για τη χρήση των διασυνοριακών διασυνδέσεων ανάλογα με τις ανάγκες της ζήτησης και τις δυνατότητες παραγωγής κάθε χώρας. Τα μέτρα αντιστάθμισης αέργου ισχύος που υλοποιήθηκαν πρόσφατα στη χώρα μας καταδεικνύουν τις δυνατότητες που παρέχονται από τη σύγχρονη τεχνολογία.

Η ΔΕΗ Α.Ε. γνωρίζει ότι μπορεί να συμβάλει εποικοδομητικά στην ανάπτυξη μίας υγιούς περιφερειακής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην Ν.Α. Ευρώπη και ταυτόχρονα να ωφεληθεί από αυτή. Για το λόγο αυτό μετέχουμε στα δρώμενα στις γειτονικές μας χώρες και υποστηρίζουμε όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες που στοχεύουν σε ανάπτυξη, σε συμμόρφωση με το "κοινοτικό κεκτημένο" και σε αναβάθμιση των διασυνοριακών διασυνδέσεων. Παράλληλα, μέσω της θυγατρικής μας SENCAP εξετάζουμε και μετέχουμε στις διαδικασίες που θα οδηγήσουν στην ανάπτυξη νέου

παραγωγικού δυναμικού σε χώρες της Ν.Α. Ευρώπης. Η SENCAP μαζί με την ENEL έχουν ήδη μάλιστα προεπιλεγεί για την υποβολή προσφοράς για τις λιγνιτικές μονάδες στο Κοσσυφοπέδιο, το πιο φιλόδοξο, απ' ότι είδαμε, από τα Έργα ανάπτυξης νέου παραγωγικού δυναμικού στην περιοχή.

Γνωρίζουμε ότι οι Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη δημιουργία υγιούς ανταγωνισμού επιβάλλουν τη μείωση του μεριδίου μας στην αγορά παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας. Μπροστά μας όμως, όπως είδαμε, προβάλλει μία αναπτυσσόμενη περιφερειακή αγορά που σταδιακά μέχρι το έτος 2020 θα έχει υπερβεί τα 65 GW, με μέση ετήσια ζήτηση της τάξεως των 300 TWh. Στην αγορά αυτή της Ν.Α. Ευρώπης το μερίδιο της ΔΕΗ είναι σχετικά μικρό και κανένας κανόνας δεν υπάρχει που να μην επιτρέπει την αύξησή του. Στην αγορά αυτή το μερίδιο της ΔΕΗ Α.Ε. μπορεί και πρέπει να αυξηθεί εξασφαλίζοντας έτσι την απαιτούμενη ισορροπία που επιβάλλεται για την υγιή διαμόρφωση μίας Περιφερειακής Αγοράς ικανής να αναπτυχθεί επί ίσοις όροις με τις λοιπές Περιφερειακές Αγορές της Ευρώπης, προκειμένου να συμβάλλει στην υλοποίηση του οράματος μιας ισχυρής και ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς στον Ηλεκτρισμό, που θα εξασφαλίζει την ανταγωνιστικότητα των μέσων παραγωγής και την ευημερία των πολιτών της.

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 2007 **Από το Γραφείο Τύπου**